

HOMENATGE PÒSTUM AL POETA JOAN ARÚS

Per Ricard Simó i Bach

En aquest monogràfic que “Quadern” dedica a la memòria del llorejat poeta, Joan Arús i Colomer, no podia mancar-hi la nostra modesta col.laboració, atesa la vella amistat que durant més de mig segle ens havia relacionat, malgrat la diferència política que ens separava, però que en canvi ens unia un denominador comú: Catalunya.

A desgrat que Joan Arús no fou pas un home d’“esquerra”, és evident que tota la seva llarga vida estigué al servei i al conreu de la nostra llengua i de la nostra cultura.

Com digué molt bé l’escriptor català, Leandre Amigó: “...De Joan Arús, n’hem d’esborrar les seves intemperàncies i recordar-lo com un líric i un estudiós de la poesia força estimable...”

Creiem que la nostra aportació més adequada en aquest “Monogràfic”, és fer-ne un esboç biogràfic d’acord amb les ratlles més o menys exactes de tal com el descrivim en el “Diccionari Biogràfic de Sabadellencs”, d’immediata publicació.

“...Joan Arús i Colomer, va néixer a Castellar del Vallès, el dia 1 de gener de l’any 1891, i va morir a la mateixa ciutat nadiua, el dia 16 de maig del 1982 a l’edat de 91 anys.

“...Escriptor, assagista i poeta Mestre en Gai Saber. Fill de Vicenç Arús i Rovira i de Maria Colomer i Umberto. Casat amb Teresa Ventura i Avellaneda, del qual matrimoni fruitaren tres fills: Maria Teresa, Montserrat i Vicenç.

“...Cursà els primers estudis escolars al col.légi de les Escoles Pies. Des de molt jove s’inicià en el treball a Sabadell, on hi visqué gran part de la seva vida, alternant-ho temporalment amb la seva vila natal.

“...Es casà al Santuari de la Mare de Déu de la Salut, i, entre els assistents, hi figurava una bona munió d’intel.lectuals i artistes catalans, entre els quals, hi havia el llorejat escriptor i poeta, Joan Oliver (Pere Quart), qui féu l’ofrena del ramell de flors a la núvia, i el també llorejat pintor Antoni Vila i Arrufat, que, hi actuà d’orga-

Drets, d’esquerra a dreta, Ramon Moix, Joan Garriga i Ricard Simó. Assejats: Joan Arús i Mn. Geis (Foto: J.C.)

nista, malgrat la seva condició d’artista pintor.

“...D’entre les diverses activitats professionals que desenvolupà el nostre biografiat, cal destacar les de secretari de la Cambra del Comerç i de la Indústria i del Gremi de Fabricants de Sabadell i particularment, la d’agent d’assegurances.

“...Pèro la seva gran vocació poètica l’anà apartant de les tasques materials per entrar en el món de les lletres. Fou col.laborador i director del Diari de Sabadell, a més d’escriure en diversa premsa i revistes catalanes d’aquella època, d’entre les quals, cal remarcar la seva col.laboració al setmanari català “Tele/Estel” i també a la revista “Serra d’Or”.

“...Entre les seves múltiples amistats, es veié distingit amb la dels escriptors Josep Carner, Carles Ribas, Manuel de Montoliu, Joan Alcover, Joan Estelrich, Josep Mª de Sagarra, Octavi Saltor, Maurici Serrahima, Marià i Albert Manent i un llarg etc. que faria inacabable la relació.

“...El que cal remarcar per sobre de tot, és que la seva màxima dimensió intel.lectual, l’assolí com a poeta, escriptor i assagista.

“...Mossèn Camil Geis, digué en certa ocasió que: “...Joan Arús, és tan poeta quan fa poesia com quan fa filosofia sobre creació poètica...” “...La posició de Joan Arús en el camp de la literatura i de l’art en general, en aquesta època de desorientació i de confusionisme en totes les manifestacions de l’esperit, sense excepció, ha estat una posició inflexible...”

“...Dient que Joan Arús és només un poeta, un gran poeta, ja n’hi hauria prou, puix la seva obra és a bastament considerable i consistent per mantenir-se ferma i perdurable en el conjunt de la poesia catalana. La producció poètica i literària de Joan Arús que ha estat publicada, és exhaustiva. Des de l’any 1914 que publicà el seu primer llibre “Cançons al vent”, fins al darrer llibre publicat l’any 1977 “L’Imperi del Sonet”, passant per

Si em demanessin una definició -una més entre tantes- de la poesia, diria que és “la música del pensament”. Joan Arús.

"Absències" el 1936 i per "Antologia poètica" el 1956, sobrepassen la trentena de llibres.

"Com a poeta sonetista, el prestigiós professor i primer Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, Dr. Jordi Rubió i Balaguer -recentment traspassat-, el qualificà com a Mestre del Sonet Català.

"...L'obra poètica de Joan Arús i Colomer, perdurarà perennement dins la història de la poesia i de la literatura catalanes com un dels valors més positius. És evident que la seva talla de poeta és indiscutible. Aquest reconeixement li ha valgut diversos homenatges, com el darrer que li tributà la seva vila nadiua, el dia vint de gener del 1981, en ocasió del seu norantè aniversari, acte celebrat en el saló del consistori de l'Ajuntament de Castellar del Vallès, amb assistència del Director General d'Activitats Artístiques i Literàries de la Generalitat de Catalunya, Albert Manent i presidit pel batlle de la ciutat, Miquel Pont i Alguersuari.

Com a cloenda, direm que Joan Arús i Colomer, es formà en el Centre Català, Unió Catalanista, Lliga Catalana, Ateneu Sabadellès, Acadèmia Catòlica, Acadèmia de Belles Arts...

Fou un assidu concurrent als "dillunsos" que el benemèrit patrici sabadellenc Joan Llonch i Salas, celebrava a

la seva sala-biblioteca de la llar particular amb els seus companys, Miquel Carreras i Costajussà, Joan Sallarès i Castells, Joan Puig i Pujol, Josep M.ª Costa i Ruiz, Joaquim Hutesà i Costajussà (Visor) i altres. Era l'època en què es publicà l'inoblidable "Almanac de les Arts", "Garba".

També col.laborà a la revista "Alba" i "Quadern" és veié honrat amb la seva col.laboració.

L'any 1931 assolí el títol de "Mestre en Gai Saber" juntament amb el famós poeta i escriptor, Josep M.ª de Sagarra.

L'obra literària i poètica de Joan Arús, hom pot veure-la inserida en les pàgines del "Diccionari Biogràfic" d'Albertí, "Gran Enciclopèdia Catalana", "Diccionari de la Literatura Catalana", "Gran Enciclopèdia Temàtica Catalana", "Les mil millors poesies de la Llengua Catalana", etc, etc.

En les pàgines d'aquest mateix "Quadern", hom pot constatar a través de les diverses plomes que comenten l'obra de Joan Arús, la volada i el cim que assolí aquest insigne poeta castellarenc que, malgrat haver nascut i mort a Castellar del Vallès, estigué vinculat tota la vida a la nostra ciutat de Sabadell on visqué i treballà tot el llarg de la seva fecunda vida literària i poètica. ■

Reproduïm uns versos, tal vegada els últims, que l'Arús escriví.

EPITALAMI

Té el seu moment cada cosa
i el seu terme tot camí;
la rosa no és ben bé rosa
fins que s'acaba d'obrir;
i ara un breu i doble sí
us ha fet espós i esposa.

(Escrit durant un dinar de casament).

Epitalami

Té el seu moment de cada cosa
i el seu terme tot camí;
la rosa no és ben bé rosa
fins que s'acaba d'obrir;
i ara un breu i doble sí
us ha fet espós i esposa

(Escrit durant un dinar de casament)